

CHÓ MỘT NÚI ĐÁ BUỒN Ở MAI CHÂU

(Quý tặng anh Lò Cao Nhum)

Những câu chuyện của Anh như mưa Mai Châu
Giọt buồn dầm dề, giọt vui rỉ rắc
Tất cả đều trong vắt
Tôi hóa nhà sàn lạng lẽ
Đựng làm sao bao trăm trở không lời
Chuyện về những mai một của văn hóa Thái
Lũ ống, lũ quét vô hình tràn qua bản làng
Nhà thơ - một cây Nghiến tóc trắng
Một núi đá lưng còng
Dang tay lấy thơ ngăn lũ
Ngoài hiên nhà giọt đục, giọt trong
Khói thuốc theo câu dân ca quanh quẩn trong phòng
Anh và rượu cộng thành núi nghiêng
Núi không nói nhường cho suối nói
Bản Lác mưa bên ngoài hay mưa bên trong
Chỗ khô chỗ ướt
Tôi thành cái chậu ngoài thêm cố hứng mệnh mông
Sâu thẳm bụng núi - một mạch ngầm trong mát
Xin hỏi vay vài giọt dầu khó cầm

Bản Lác, 18/9/2015

TÔI - SÔNG MÃ VÀ MƯA MAI CHÂU

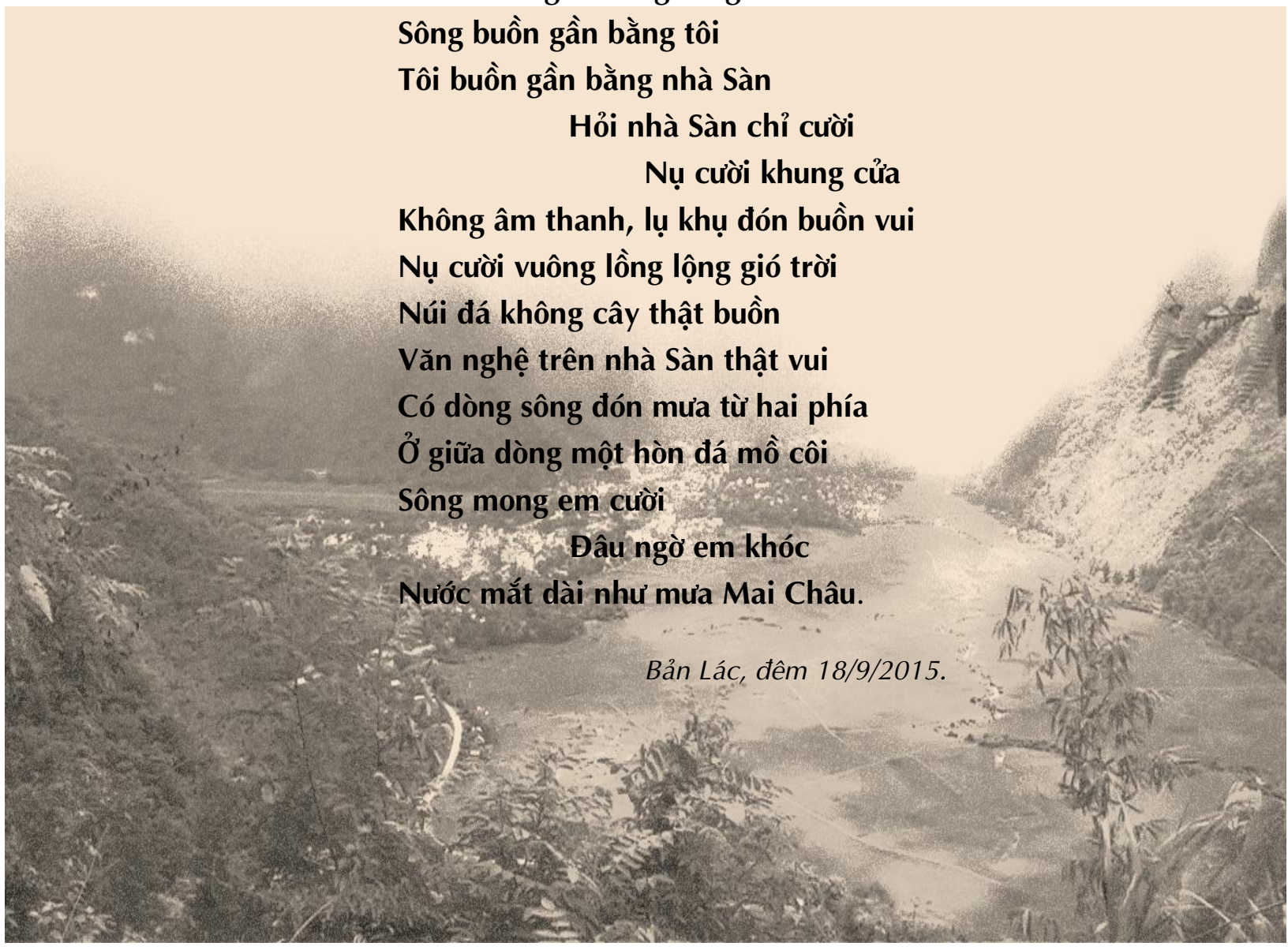
(Tặng em Hạnh - phòng Giáo dục Mai Châu)

Nửa đêm giạt mình mưa gõ cửa
Bản Lác hay cô gái Thái dầm mưa?
Uớt sũng rồi - mái nhà, nỗi nhớ...
Mưa thị trường nhòe màu vương Thổ cẩm
Bao hoa văn không khóc chỉ ngậm ngùi
Em là sông Mã

Sóng chung tình va vào đá
vỡ đôi.

Mưa buồn gần bằng sông
Sông buồn gần bằng tôi
Tôi buồn gần bằng nhà Sàn
Hỏi nhà Sàn chỉ cười
Nụ cười khung cửa
Không âm thanh, lụ khụ đón buồn vui
Nụ cười vương lông lộng gió trời
Núi đá không cây thật buồn
Văn nghệ trên nhà Sàn thật vui
Có dòng sông đón mưa từ hai phía
Ở giữa dòng một hòn đá mồ côi
Sông mong em cười
Đâu ngờ em khóc
Nước mắt dài như mưa Mai Châu.

Bản Lác, đêm 18/9/2015.

MƯA BẢN LÃC

(Tặng em Sơn - Huyện Ủy Mai Châu, Hòa Bình)

1, Sáng - mưa là nỗi buồn.

Những ngón tay trong gỗ vào thổ cẩm

Hỏi hồn vía xưa run đường chỉ thêu tay

Giờ đi lạc đâu rồi

Văn hóa Thái - Mừng tụ vào bếp lửa

Người nuôi lửa

Nhà sàn nuôi tình người

Cách tầm tay chồng chất nhà tầng

Đuổi nhà sàn về núi.

Tởi Mai Châu thơm lặng lẽ một góc trời

Trẻ con dân giỏi tiếng Kinh, tiếng Anh

Tiếng của ông bà xưa như khói bếp trong mưa

Chập chờn hay trong mắt người già sững nước.

2, Chiều - mưa là niềm vui

Lòng ta bếp lạnh

Bạn bè lửa đỏ

Chụm vào nhau mà cháy

Tiếng cười tung hoa lửa khắp nhà sàn

Câu thơ chảy vào ly rượu

Nghiêng phía nào cũng chạm ngực Mai Châu

Bên lửa - Bên mưa

Mắt kéo đổ nhà sàn

Ly rượu hóa con đò

Chở vui buồn làm khách sang ngang

Ngọt mặn vị chiều mưa

Lòng đang ướt và củi càng thêm ướt

May bạn bè hóa thành bao ngọn đuốc.

3, Đêm - mưa là cô đơn

Tình ai đã nhạt

Như trà nguội pha thêm ba lần nước

Rót chén nào cũng trong đến dửng dưng

Gần sáng dậy nghe nhà sàn nấc

Thấy một mình ngồi giữa núi và sông

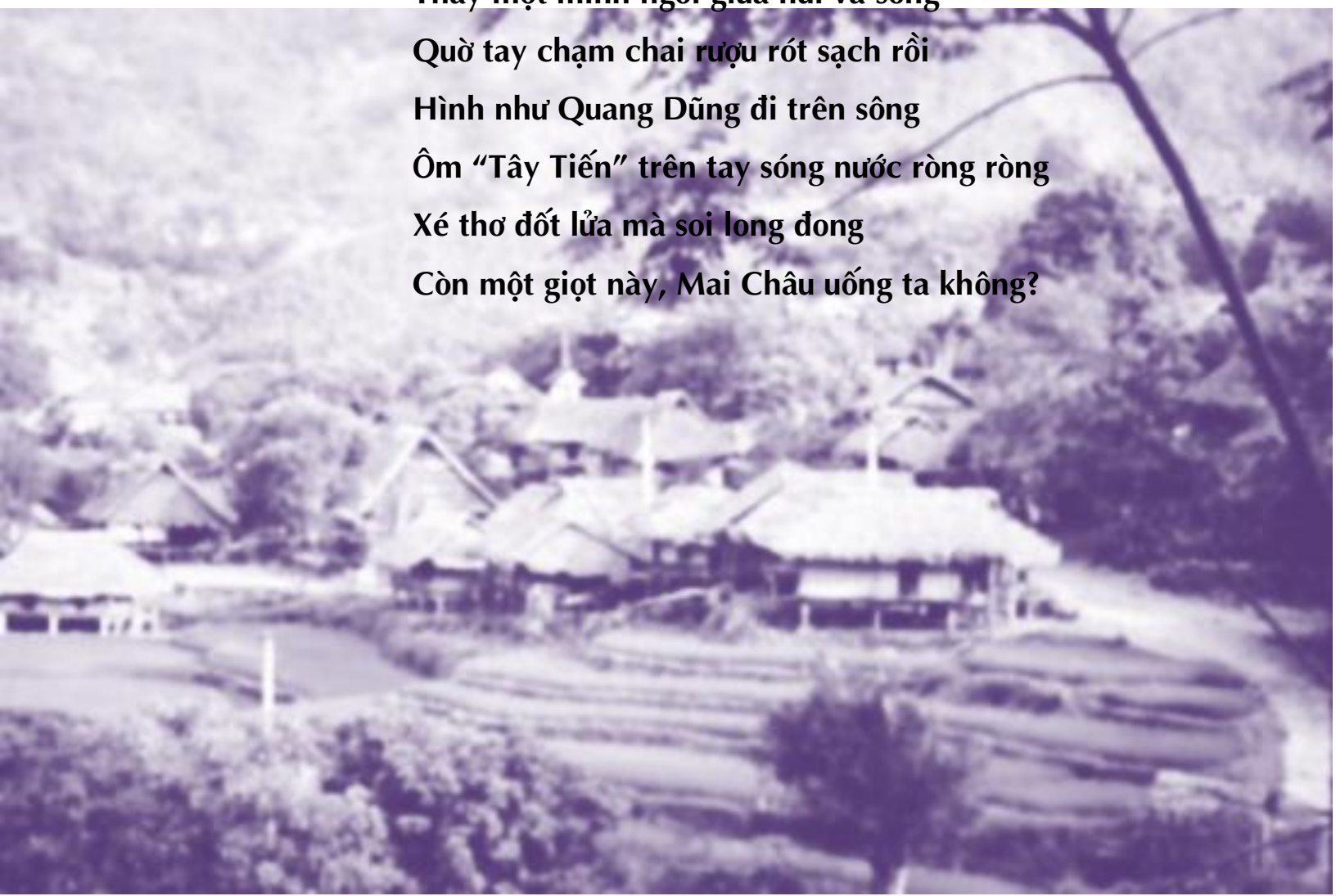
Quờ tay chạm chai rượu rót sạch rồi

Hình như Quang Dũng đi trên sông

Ôm "Tây Tiến" trên tay sóng nước rờn rờn

Xé thơ đốt lửa mà soi long đong

Còn một giọt này, Mai Châu uống ta không?

GẶP MỘT NGÔI NHÀ SÀN KÌ LẠ Ở MAI CHÂU

(Gửi anh Lò Cao Nhum)

Vách nhà sàn anh đan bằng gió ngày xưa

Và mưa bây giờ

Cao đến mấy tầng

Càng đi thăm càng ngợp

Này Văn hóa Thái là bao hàng cột

Truyền thuyết đá xanh, dân ca óng trúc tre

Lịch sử làm khung gỗ

Chạm vào đâu cũng văng vẳng tiếng cha ông

Này tầng trải nghiệm đắng cay như rượu

Không muốn cũng phải uống

Đời ép ta chạm chén không ngừng

Say rồi tỉnh, tỉnh rồi say, ai biết?

Cạn chén kiếp người, nằm xuống hoa cỏ xanh

Này tầng mơ ước gió trời lồng lộng

Vòng xòe cùng trăng sao quay giữa Ngân Hà

Hồn thổ cẩm đắp cho khát vọng

Trong cơn mơ tiếng Thái vẫn ngân nga

Này tầng thơ trên đỉnh cao chất ngất

Vẫn ngắm soi mảnh đất dưới chân mình

Dân ca Thái là dây mây buộc chặt

Những cột kèo hi vọng uốn lưng ong

Thơ anh là ngôi nhà sàn kì lạ ấy

Còn một mình giữa vùng Thái mênh mông

Thăm nhà sàn, tôi ngủ lại

Nửa đêm nghe xa lắm gọi thăm.